

Verder kijken dan je neus lang is

31-08-2010

Over duurzaamheid is van alles te zeggen. Zeker aangezien het zoveel verschillende aspecten kent. In de komende periode ga ik meer in op duurzaamheid in de (bestaande) bouw.

Enkele jaren geleden heb ik een vreemde aankoop gedaan. Het voorwerp dat we kochten was duidelijk gebruikt, oud, op sommige plekken dringend aan verandering toe, niet alles was naar onze smaak en het was bovendien een flinke berg geld. Die vreemde aankoop was een huis. Het vreemde aan dat huis is dat het ruim 80 jaar oud is. We hebben voor veel geld een huis gekocht dat volgens hedendaagse begrippen buiten de gebruikelijke exploitatietermijn van vijftig jaar valt. En toch zijn we niet de enige die dit soort (afgeschreven?) huizen koopt. De vraag naar woningen uit de jaren dertig is nog steeds groot. Met een gemiddelde leeftijd van 43 jaar is de woningvoorraad oud genoeg om aan te geven dat een levensduur van 50 jaar wel heel kortzichtig is. De bewoners voor ons hebben de woning al ruim 80 jaar gebruikt, en wij willen hier de komende jaren ook nog niet weg. Maar als een langere levensduur de praktijk is, waarom nemen we dat dan niet als uitgangspunt?

Een particulier heeft zijn eigen (tijds)perspectief hierop, maar zeker de professionele beheerder zou verder moeten kijken dan 50 jaar. In mijn onderzoek toon ik aan dat een levensduur van 120 jaar een acceptabele periode is voor een gebouw om mee te gaan.

Om begrip van duurzaamheid te krijgen is (letterlijk) 'verder kijken dan je neus lang is' nodig. Blijf je beperkt in je tijd dan blijf je ook beperkt in je duurzaamheidsoplossingen.

